

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.6.2011
KOM(2011) 309 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**på grundlag af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af
bestikkelse i den private sektor**

{SEK(2011) 663 endelig}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

på grundlag af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund

Målet med Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor er i henhold til betragtning (10) heri, "... at sikre, at såvel aktiv som passiv bestikkelse i den private sektor er strafbart i alle medlemsstater, at også juridiske personer kan holdes ansvarlige for disse lovovertrædelser, og at sanktionerne herfor er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning."

Det centrale krav er, at medlemsstaterne skal kriminalisere to former for adfærd, der kan opsummeres som følger (artikel 2 i rammeafgørelsen):

- at love, tilbyde eller yde en person i den private sektor bestikkelse for at få vedkommende til at begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling

- at anmode om eller modtage eller tage imod et løfte om bestikkelse for at begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling, hvis man arbejder i den private sektor.

Ifølge rammeafgørelsens artikel 9, stk. 1, skulle medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dens bestemmelser inden den 22. juli 2005. Ifølge artikel 9, stk. 2, skulle de meddele Rådet og Kommissionen teksten til de retsforordninger, som de udstedte for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret.

1.2. Formålet med beretningen og evalueringsmetode

Kommissionen fremlagde i 2007 den første beretning¹ om gennemførelsen af rammeafgørelsen. Det fremgik af medlemsstaternes oplysninger, at gennemførelsesniveauet var meget lavt. I 2007 var der kun to medlemsstater, der havde gennemført dens bestemmelser behørigt i deres nationale lovgivning.

Siden da er Stockholmprogrammet blevet vedtaget, og det opfordrer Kommissionen til at formulere en integreret politik til korruptionsbekæmpelse og etablere en mekanisme til evaluering af medlemsstaternes indsats over for korruption. Det forekom derfor nødvendigt at evaluere gennemførelsen af dette vigtige instrument i medlemsstaterne.

Kommissionen opfordrede ved en skriftlig henvendelse af 19. maj 2009 medlemsstaterne til at indsende ajourførte oplysninger om nationale foranstaltninger til gennemførelse af rammeafgørelsen med henblik på at forberede den anden beretning, der efter planen skulle

¹ KOM(2007) 328 endelig.

foreligge inden den 31. december 2009. Ikke alle medlemsstater indsendte deres besvarelse i tide, hvorfor Kommissionen var nødt til at udsætte offentliggørelsen af beretningen. Hvor der i mellemtiden var blevet vedtaget lovgivning, havde medlemsstaterne desuden ikke automatisk meddelt Kommissionen dette. Det var derfor nødvendigt at supplere de officielle besvarelser med andre tilgængelige oplysninger for at kontrollere gennemførelsen af afgørelsen. Disse supplerende oplysninger om gennemførelsen af rammeafgørelsen hidrører fra tilgængelig lovgivning, GRECO III-runden af evalueringsrapporter og, i visse tilfælde, rapporter fra OECD's Arbejdsgruppe vedrørende bestikkelse.

På tidspunktet for udarbejdelsen af denne beretning havde alle medlemsstater bortset fra ES, DK og LT meddelt deres gennemførelsesforanstaltninger. ES fremlagde hverken oplysninger til 2007-beretningen eller til nærværende beretning. I mangel af nye oplysninger er evalueringen for DK og LT den samme som i 2007-beretningen.

Beretningen koncentrerer sig om artikel 2-7 (med en kort henvisning til artikel 10, når det er relevant) og omtaler de erklæringer, som medlemsstaterne har fremsat i henhold til artikel 2 og 7. Artikel 8, 9 og 11 drøftes ikke, da disse bestemmelser ikke kræver gennemførelse. De evalueringskriterier, Kommissionen har anvendt i denne beretning, er de generelle kriterier, som blev vedtaget i 2001 til evaluering af gennemførelsen af rammeafgørelser (effektiv gennemførelse, klarhed og sikkerhed med hensyn til retsstillingen, gennemførelse af rammeafgørelsen i sin helhed og overholdelse af gennemførelsesfristen)². Derudover anvendes der også en række kriterier, som specielt vedrører denne rammeafgørelse. Der gives yderligere oplysninger i forbindelse med nedenstående analyse af de enkelte artikler.

2. EVALUERING

2.1. Artikel 2 – Aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor

2.1.1. Generelle bemærkninger

Artikel 2 er den vigtigste artikel i rammeafgørelsen fra 2003. Den definerer aktiv og passiv bestikkelse i forbindelse med forretningsmæssige aktiviteter. Anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, omfatter aktiviteter i både profitorienterede og ikke-profitorienterede virksomheder.

Medlemsstaterne kunne imidlertid beslutte at begrænse anvendelsesområdet til adfærd, der indebærer konkurrenceforvridning i forbindelse med erhvervelse af varer og kommercielle tjenesteydelser. Erklæringerne var gyldige til juni 2010. Eftersom Rådet ikke traf beslutning om at forlænge deres gyldighed, antager Kommissionen, at de ikke længere er gyldige, hvorfor medlemsstater, der har indsendt en sådan erklæring, vil skulle ændre deres nationale lovgivning (DE, AT, IT og PL har indsendt sådanne erklæringer).

Som det var tilfældet i 2007, viste gennemførelsen af artikel 2 sig at være yderst problematisk for medlemsstaterne. I 2007 var der kun 2 medlemsstater (BE og UK), der havde gennemført alle elementer i forbindelse med overtrædelsen korrekt. På nuværende tidspunkt er der 9 medlemsstater (BE, BG, CZ, FR, IE, CY, PT, FI og UK), som har gennemført dem behørigt.

² KOM(2001) 771 af 13.12.2001, pkt. 1.2.2.

Medlemsstaterne fandt det særligt vanskeligt at give en dækkende gengivelse af formuleringerne "direkte eller gennem tredjemand" og "en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for [...]" i deres nationale lovgivning.

De syv krav i artikel 2, stk. 1, angives i det følgende:

Artikel 2, stk. 1, litra a) - aktiv bestikkelse	Artikel 2, stk. 1, litra a) - passiv bestikkelse
<ul style="list-style-type: none"> • "at love, tilbyde eller yde" • "direkte eller gennem tredjemand" • "en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for" • "for en virksomhed i den private sektor" • "en uberettiget fordel, uanset dennes art" • "for vedkommende selv eller for tredjemand" • "begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling" 	<ul style="list-style-type: none"> • "at anmode om eller modtage eller tage imod et løfte om" • "direkte eller gennem tredjemand" • "en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for" • "for en virksomhed i den private sektor" • "en uberettiget fordel, uanset dennes art" • "for vedkommende selv eller for tredjemand" • "begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling"

2.1.2. *Detaljeret analyse*

2.1.2.1. Artikel 2, stk. 1, litra a) - aktiv bestikkelse

Tolv medlemsstater (BE, BG, CZ, DK, IE, EL, FR, CY, PT, FI, SI og UK) opfylder alle syv krav med hensyn til definitionen af aktiv bestikkelse. De mest problematiske elementer ved gennemførelsen af artikel 2, stk. 1, litra a), synes at være at dække hele anvendelsesområdet for "at love, tilbyde eller yde" og "at begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling."

NL begrænsede lovovertrædelsen til situationer, hvor arbejdsgiveren eller den ansvarlige ikke var informeret om sagen. LU kræver, at arbejdsgiveren ikke er bekendt med og ikke billiger kriminell adfærd. DE, AT og PL havde begrænset anvendelsesområdet til i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3. DE begrænsede anvendelsesområdet til handlinger vedrørende køb af goder eller kommercielle tjenesteydelser. AT begrænsede lovovertrædelsen til "retlige handlinger", og PL begrænsede overtrædelsen til adfærd, der resulterede i tab, unfair konkurrence og eller uantagelig fortrinsbehandling. DE har meddelt Kommissionen, at ny lovgivning er på vej for at opfylde dette krav.

2.1.2.2. Kommissionen har desuden konstateret følgende gennemførelsesproblemer:

- EE dækker ikke tilbud om bestikkelse, mellemmand eller pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade eller at udføre en handling
- IT dækker ikke tilbud om bestikkelse, mellemmand, personer, der arbejder i den private sektor, eller enhver tredjemand, som bestikkelsen er beregnet på
- LV dækker ikke løfte om bestikkelse og begrænser desuden lovovertrædelsen til tilfælde, hvor tilbuddet/løftet blev accepteret. "En ansvarlig arbejdsgiver [...] eller en bemyndiget person" som omhandlet i 2007-evalueringen synes ikke at omfatte alle arbejdsgivere og gengiver derfor ikke fuldt ud formuleringen "en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for [...]".
- HU refererer ikke til "tilbud" om en fordel eller til "direkte eller indirekte".
- RO refererer ikke til fordel for en tredjemand
- SK refererer ikke specifikt til tilbud om bestikkelse eller fordele.

2.1.2.3. Artikel 2, stk. 1, litra b) - passiv bestikkelse

Tolv medlemsstater (BE, BG, CZ, IE, FR, CY, MT, PT, SI, SK, FI og UK) opfylder kravene i artikel 2, stk. 1, litra b).

Herudover blev det konstateret, at:

- DE har afgivet en erklæring, der ikke længere er gyldig
- EE refererer ikke til mellemmand, der "anmoder om" bestikkelse og uberettiget fordel
- EL dækker ikke fordel for tredjemand
- IT dækker ikke mellemmand, fordel for tredjemand, "arbejder for" og "anmode om" bestikkelse
- LV - accept af tilbud er ikke inkluderet i LV's lovgivning
- LU begrænser anvendelsesområdet for artiklen (se artikel 2, stk. 1, litra a))
- HU refererer ikke til "direkte eller indirekte"
- NL - fordelene skal holdes skjult for arbejdsgiveren (mere begrænsende end artiklen)
- AT - der er behov for flere oplysninger om mellemmand. Hertil kommer, at en funktionær/ansat i den private sektor ikke synes at dække dem, der leder en sådan enhed.

2.1.2.4. Artikel 2, stk. 2

Artikel 2, stk. 2, fastsætter, at artikel 2, stk. 1, anvendes på forretningsaktiviteter i både profitorienterede og ikke profitorienterede virksomheder. Visse medlemsstater henviser udtrykkeligt til inddragelse af ikke-profitorienterede virksomheder i deres lovgivning, mens andre har formuleret deres lovgivning så bredt, at ikke-profitorienterede virksomheder ikke er

udelukket. I alt 16 medlemsstater har gennemført denne bestemmelse (BE, BG, CZ, DE, EE, IE, FR, CY, HU, MT, NL, PL, PT, RO, FI og UK). I visse tilfælde synes lovgivningens formulering at være bred nok til at dække denne bestemmelse, men der er behov for yderligere tydeliggørelse (EL, IT, LV, MT, AT, SK og SE).

2.1.2.5. Artikel 2, stk. 3

4 medlemsstater (DE, IT, AT og PL) har allerede fremsat en erklæring i henhold til artikel 2, stk. 3. Erklæringerne var gyldige indtil den 22. juli 2010 (artikel 2, stk. 4)). I henhold til artikel 2, stk. 5, skulle Rådet revidere artikel 2 i god tid inden den 22. juli 2010 for at afgøre, om sådanne erklæringer kunne forlænges. Eftersom Rådet ikke traf en sådan afgørelse, vurderer Kommissionen, at erklæringerne har mistet deres gyldighed, og at medlemsstaterne er nødt til ændre deres lovgivning i overensstemmelse hermed.

2.2. *Artikel 3 – Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse*

Artikel 3 fokuserer på sekundær deltagelse i bestikkelse gennem anstiftelse, medvirken og tilskyndelse. Den omfatter ikke forsøg på at begå lovovertrædelser³.

Den generelle gennemførelse var allerede omfattende i 2007, da 18 medlemsstater havde gennemført denne artikel. På nuværende tidspunkt har alle de 26 medlemsstater, der har fremlagt oplysninger (hvilket ES har ikke gjort), bragt sig i overensstemmelse med artikel 3. De lande, der fremlagde få eller ingen oplysninger, men som ifølge 2007-beretningen var i overensstemmelse med lovgivningen, anses stadig for at efterleve lovgivningen. Kommissionen er ikke bekendt med, at der siden 2007 skulle være sket lovgivningsændringer.

2.3. *Artikel 4 – Sanktioner*

Artikel 4 kræver, at bestikkelse i den private sektor skal kunne sanktioneres med strafferetlige sanktioner, der er "effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning" (artikel 4, stk. 1). Den kræver også, at medlemsstaterne sikrer, at passiv og aktiv bestikkelse i den private sektor kan straffes med maksimumstraffe på mindst 1 til 3 års fængsel (artikel 4, stk. 2). Artikel 4, stk. 3, kræver, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler og principper under visse omstændigheder midlertidigt forhindrer visse fysiske personer i at udøve specifik forretningsmæssig aktivitet eller en sammenlignelig aktivitet i en tilsvarende stilling eller funktion.

I 2007 overså en række medlemsstater i de oplysninger, de har fremlagt vedrørende artikel 4, stk. 1, de sanktioner, som er omhandlet i artikel 3. På det tidspunkt var der kun 11 medlemsstater (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL og SE), som havde gennemført artikel 4. De fleste af medlemsstaterne opfylder kravene i artikel 4, stk. 3.

Der er siden da gjort markante fremskridt. I alt 22 medlemsstater har gennemført denne bestemmelse (BE, BG, CZ, DE, EE, IE, FR, CY, HU, MT, NL, PL, PT, SI, FI og UK) i national ret.

³ Det skyldes, at definitionen af aktiv og passiv bestikkelse også omfatter "love", "tilbyde" og "anmode" eller "tage imod løfte om" og ikke kun "yde" og "modtage".

Disse medlemsstater har fastsat straffe eller andre sanktioner som krævet i artikel 4, stk. 1. LV, MT, AT og RO fremlagde ikke tilstrækkelig information til at vurdere, hvorvidt de anvendte sanktioner også dækker anstiftelse, medvirken og tilskyndelse (artikel 3). ES svarede ikke.

26 medlemsstater har gennemført artikel 4, stk. 2. ES blev ikke evalueret.

22 medlemsstater har gennemført artikel 4, stk. 3, LV har gjort det delvist, MT har ikke gennemført den, og CY og AT fremlagde ikke tilstrækkelige oplysninger. ES fremlagde ikke oplysninger.

2.4. Artikel 5 - Juridiske personers ansvar

Artikel 5 omhandler juridiske personers ansvar i forbindelse med både aktiv og passiv bestikkelse. Medlemsstaterne skal sikre, at juridiske personer er ansvarlige, når der begås bestikkelse til deres fordel af en person, som handler "enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person" (artikel 5, stk. 1). Medlemsstaterne skal sikre, at en juridisk person også kan være ansvarlig i tilfælde, hvor overtrædelsen blev muliggjort på grund af manglende tilsyn eller kontrol (artikel 5, stk. 2). Retlige personers ansvarlighed udelukker ikke strafferetlig forfølgelse af fysiske personer, der begår, tilskynder eller medvirker til overtrædelser (artikel 5, stk. 3).

I 2007 havde kun fem medlemsstater (LT, LU, NL, PL og SI) gennemført artikel 5.

Selv om der siden 2007 er gjort betydelige fremskridt, finder Kommissionen stadig, at den generelt ringe gennemførelse af artikel 5 giver anledning til bekymring. Femten medlemsstater har gennemført artikel 5 (BE, DE, IE, EL, CY, LT⁴, LU, NL⁵, AT, PL, PT, RO, SI, SE og UK). Otte medlemsstater har gennemført den delvist (BG, DK⁶, EE, FR, LV, HU, MT og FI). CZ og IT har ikke gennemført den. SK fremlagde ikke tilstrækkelige oplysninger, og ES indsendte ingen oplysninger.

23 medlemsstater (alle bortset fra CZ, IT, ingen oplysninger om SK og ES) har fastsat et ansvar for juridiske personer som omhandlet i artikel 5, stk. 1.

15 medlemsstater har gennemført artikel 5, stk. 2 (BE, DE, IE, EL, CY, LU, AT, PL, PT, SI, SE, UK, LT⁷ og NL⁸). RO blev anmodet om at fremlægge supplerende oplysninger om, hvorvidt formuleringen af lovgivningen (som synes at være i overensstemmelse med kravene) dækker juridiske personers ansvar i tilfælde af manglende kontrol. FR, SK og LV fremlagde ikke tilstrækkelige oplysninger, og det blev ikke fundet, at CZ, IT, BG, EE, IT, HU, FI og MT havde gennemført artikel 5, stk. 2, tilfredsstillende.

20 medlemsstater (BE, BG, DE, EE, IE, EL, FR, CY, LV, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE og UK) har gennemført artikel 5, stk. 3. Den er ikke gennemført af CZ og IT,

⁴ I henhold til de oplysninger, der blev fremlagt til brug for 2007-beretningen.

⁵ I henhold til de oplysninger, der blev fremlagt til brug for 2007-beretningen.

⁶ I henhold til de oplysninger, der blev fremlagt til brug for 2007-beretningen.

⁷ I henhold til de oplysninger, der blev fremlagt til brug for 2007-beretningen.

⁸ I henhold til de oplysninger, der blev fremlagt til brug for 2007-beretningen.

mens SK, DK og FI ikke fremlagde tilstrækkelige oplysninger til, at der kunne foretages en vurdering.

Analysen blev vanskeliggjort af manglende oplysninger fra medlemsstaterne, navnlig med hensyn til artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3. Kommissionen bemærker, at mange medlemsstater i deres lovgivning ikke henviser direkte til tilfælde med manglende tilsyn og heller ikke angiver, om juridiske personers ansvar udelukker fysiske personers ansvar.

SK meddelte Kommissionen, at det strafferetlige ansvar for juridiske personer var omhandlet i forslagene til ændring af straffeloven og strafferetsplejeloven, der var udarbejdet af SK's regering, men at vedtagelsesprocessen havde været suspenderet mellem den 9. april 2008 og den 20. maj 2009, mens man afventede en afgørelse fra forfatningsdomstolen. Efter forfatningsdomstolens kendelse synes lovgivningen at være ændret, men Kommissionen er ikke blevet informeret om ændringerne og har heller ikke modtaget den nye lovtekst. Det var derfor ikke muligt at vurdere, om artikel 5 var efterlevet.

2.5. *Artikel 6 – Sanktioner for juridiske personer*

I henhold til artikel 6 skal medlemsstaterne over for juridiske personer indføre sanktioner (strafferetlige eller ikke-strafferetlige) for aktiv og passiv bestikkelse, anstiftelse og tilskyndelse og for at muliggøre lovovertrædelsen gennem manglende tilsyn og kontrol. Der gives heri også eksempler på sanktioner, som kan tages i brug, herunder udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud, forbud mod at udøve kommerciel virksomhed, retsligt tilsyn eller likvidation efter retskendelse.

I 2007 havde 5 medlemsstater (DK, LT, NL, PL og SI) gennemført artikel 6. En række medlemsstater blev anmodet om yderligere oplysninger med henblik på en vurdering af deres stilling. For de medlemsstater, der ikke fremlagde yderligere oplysninger, var evalueringen den samme som i beretningen fra 2007.

På nuværende tidspunkt er der 16 medlemsstater (BE, DK, DE, IE, EL, FR, LT, LU, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE og UK), der har gennemført artikel 6. Der er imidlertid behov for yderligere oplysninger fra RO og UK.

5 medlemsstater (BG, EE, LV, HU og FI) har delvist opfyldt kravene i artikel 6. FI blev anmodet om nærmere oplysninger om begrænsningerne af juridiske personers ansvar.

Der er 4 medlemsstater (CZ, IT, CY og MT), som ikke har gennemført artikel 6. ES fremlagde ikke oplysninger. SK har ikke meddelt sin nye lov om strafferetligt ansvar for juridiske personer, hvorfor det ikke var muligt at vurdere, om SK opfyldte kravene i denne artikel.

Omfanget af gennemførelsen af artikel 6, stk. 1, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte straffe over for juridiske personer for aktiv/passiv bestikkelse, er større end for artikel 6, stk. 2, eftersom 20 medlemsstater har gennemført dens bestemmelser. Der er kun 14 medlemsstater (BE, DK, DE, IE, EL, FR, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE og UK), der har gennemført artikel 6, stk. 2. Fire medlemsstater (LV, BG, HU og SK) fremlagde ikke tilstrækkelige oplysninger eller henviste overhovedet ikke til ansvarlighed i forbindelse med manglende tilsyn. EE, CZ, CY, IT og MT har ikke gennemført artikel 6, stk. 2, og FI opfylder kravene delvist.

2.6. Artikel 7 - Jurisdiktion

Artikel 7 kræver, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte straffemyndighed med hensyn til lovovertrædelser, der falder ind under denne rammeafgørelse, hvor lovovertrædelsen helt eller delvist begås på deres område af en af deres statsborgere, eller for en juridisk person, hvis hovedkontor er beliggende på deres område. Medlemsstaterne har en vis mulighed for at udøve skøn ved anvendelsen af de to sidste straffemyndighedsregler.

Det fremgår ud fra de foreliggende oplysninger, at der i 2007 kun var 3 medlemsstater (DK, DE og UK), der havde gennemført denne artikel.

På nuværende tidspunkt er der kun 9 medlemsstater (BE, CZ, DK, DE, IE, LU, HU, NL og UK), der har gennemført artikel 7. Det fremgår, at 15 medlemsstater (BG, EE, EL, FR, IT, CY, LV, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI og SE) delvist har gennemført artiklen, men der var i mange tilfælde ikke tilstrækkelige oplysninger om hver bestemmelse til at vurdere efterlevelsen fuldt ud. Ti medlemsstater (DK, DE, EE, FR, LT, HU, AT, FI, SE og UK) har valgt ikke at anvende visse af straffemyndighedsreglerne (når lovovertrædelsen begås af en af deres statsborgere eller begås for en juridisk person med hovedkontor på medlemsstatens område). Overordnet set var det på grund af manglen på oplysninger ikke muligt for Kommissionen at danne sig et klart billede over gennemførelsen af denne bestemmelse. Medlemsstaterne anmodes om at indsende mere detaljerede oplysninger, således at Kommissionen kan gennemføre en dybtgående evaluering.

2.7. Artikel 10 – Territorial anvendelse

Der blev ikke fremlagt yderligere oplysninger om, hvornår Gibraltar vil gennemføre instrumentet. UK fastslog, at dette vil ske, så snart lovgivningsmyndigheden har tid til det.

3. KONKLUSIONER

Evalueringen er begrænset til gennemførelse af specifikke bestemmelser i national ret. Da der ikke foreligger sammenlignelige statistikker og tal vedrørende korruption i den private sektor, var det ikke muligt at vurdere den praktiske betydning af gennemførelsen af bestemmelserne i denne rammeafgørelse.

For så vist angår selve gennemførelsen er den stadig ikke tilfredsstillende, selv om der er gjort visse fremskridt. Det største problem er den ringe gennemførelse af visse elementer i artikel 2 og 5. Hvad angår gennemførelsen af artikel 5, blev evalueringen hovedsagelig gennemført ved sammenholdelse med de nationale strafferetlige bestemmelser som meddelt af medlemsstaterne. Selv om de sanktioner, der omhandles i artikel 5, også kan være administrative eller civilretlige, blev der i forbindelse med nærværende evaluering kun anvendt de tilgængelige oplysninger, som medlemsstaterne havde indsendt.

Kommissionen erindrer om vigtigheden af at bekæmpe bestikkelse i den private sektor og opfordrer alle medlemsstaterne til hurtigst muligt at vedtage alle nødvendige foranstaltninger i den henseende.

Kommissionen opfordrer alle medlemsstaterne til at gøre sig overvejelser om denne beretning og fremlægge alle yderligere relevante oplysninger til Kommissionen og Rådet.

Kommissionen opfordrer desuden medlemsstater, der efterfølgende har vedtaget ny lovgivning, til at meddele disse foranstaltninger til Kommissionen og Rådet.